

מעשה שהיה כך בדיוק היה

מעשה שהיה לאחרונה, באחד מבתי המדרש באנגליה. כשראו חברי ביהמ"ד מי שהשתתפה ביום בהיר תפילתו ועמידתו בתפילה מן הקצה אל הקצה, ולתמיהתם – תמיהתנו איך זכה להתעררות נפלאה כזו ביום בהיר, נענה לנו בעל המעשה וסיפר לתועלת הרבים, וכה סיפר:

"אני רגיל להתפלל בכל בוקר בכונה ובזריזות, אני ממחר לעבודתי ועסקי, בבחינת ממהרים לצאת ומאחרים לבא, ודן את עצמי לכף זכות שדי בכך שמה שאני מתפלל זה באמת מחלב.

אני סוחר שטיחים, ולצורך כך אני נוסע למדינות ערביות על מנת לקנות שטיחים, ומוכרם בארה"ב אנגליה ועוד.

לאחרונה נתבקשתי להגיע לאחת ממדינות ערב, ע"מ להחליף ולהתאים שם שטיחים לארמון המלוכה באופן נאה. לאחר ששמעו על ניסיוני והבנתי הרבה בעניין. כשהגעתי הזמינו אותי לראות את סדרי הארמון והמלכות, כדי שאדע להתאים לכל היכל מהיכלות הארמון, את הגוון והסוג המתאים לו.

בעודי מתכונן באחד מהיכלות הארמון, אני רואה שמובילים שם אדם ארוך באזיקים לעמוד לפני המלך.

אותו אדם עמד בכה והתחנן לבקשת מחילה על חטאו הגדול, והבטיח כי לעולם לא ישוב על חטאו עוד, המלך הושיט את יד ימינו, כאשר עבדי המלך הבינו את כוונתו מיד, התירו את האזיקים ושחררוהו לחפשי.

מיד אחריו הכניסו אדם שני ארוך לעמוד לפני המלך. אותו אדם הצטדק הרבה והסביר שחטאו לא היה כה גדול, ולא אמור לפגוע במלך, לכן הוא מבקש חנינה מאת המלך.

המלך הושיט את ידו השמאלית, עבדי המלך הבינו מיד את כוונתו, ערפו את ראש הארוך, ומיד נכנסו מנקים לנקות את המקום היטב, כאשר תוך רגעים ספורים לא נשאר זכר מאותו אדם וגוויתו, רח"ל.

כשראיתי מה גדול כבוד בשר ודם, הבנתי שאם כך הוא לפני בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר, על אחת כמה וכמה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, שחזי לעולם. הוא עשנו ולו אנחנו עמו ונאנו !

הלא ברור כי איננו יוצאי ידי חובתי כלפי מלכו של עולם כלל וכלל. אוי לי מיום הדין אוי לי מיום התוכחה !

לכן קבלתי על עצמי לכבד את המלך מלכו של עולם בהיכלו, להקדים לבא, ולאחר לצאת, לא לדבר מילה שאינה מענין התפילה, ולהתפלל בנחת מילה במילה ובכונה".

כל מילה נוספת מיותרת.

* נכתב בשינוי פרט מזהה, הפרטים המדויקים שמורים במערכת

וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים להתפלל

ידוע לכל מה שאומרים שהנסיון של הדור הזה הוא נסיון הטכנולוגיה, והנה כפשוטו הכוונה על האינטרנט ותולדותיו, שכבר נתפרסם בשער בת רבים על הסכנה הנוראה שיש בזה ברוחניות ובגשמיות.

אמנם בל נשכח שגם מה שהתירו לנו לכאורה לגמרי - "הפלאפון הכשר", אינו מותר בכל מקום ובכל זמן.

הנה לדאבונינו נשתרש הכלי הנ"ל אצל (כמעט) כל אברך, אבל צריכים לדעת שלא תמיד צריכים להשתמש בזה, גם בזה צריכים לגדור גדרים וסייגים "מתי" "איפה" וכדו'.

כלפי מה דברינו אמורים:

ליידער יש כזה מושג בתפילת שחרית שמוציאים את הכלי הנ"ל ומניחים אותו ב"כבוד הראוי" ע"י ה'טלית באטל', ישנם המקפידים גם במנחה ומעריב להוציאו מהכיס ולהניחו על השולחן ליד הסידור בכבוד הראוי, לא משנה אם זה על פניו או על גבו, הצד השווה שבזה שלא חושבים שזה בעיה.

אפי' אם המטרה רק לראות את השעה זה לא סיבה מוצדקת להוציא כלי זה בפרהסיא בשעת התפילה, אין לך זלזול בתפלה גדול מזה, זה חילול ה' נורא ואיום, באים להתפלל - לדבר עם המלך מלכי המלכים הקב"ה, וח"ו כביכול אומרים למלך, אני צריך להיות זמין עכשיו, אני צריך לכה"פ לראות מי מחפש אותי, רח"ל, (ח"ו, אף אחד לא באמת חושב ככה, רק לא חושבים מה שעושים, אבל ככה זה נראה).

ביותר כואב הלב שרואים תופעה זו אצל אברכים יראים ושלמים, שבוודאי זה בא מ'חוסר ידיעה'.

איך אפשר להתרכז בתפלה כשראו כבר שמישהו התקשר, מתחילים לחשוב כמה וכמה מהלכים מה הוא רוצה ממני, אולי משהו קרה וכדו'.

גם אם עושים את הפלאפון על מצב טיסה [-בלי קליטה] נראה שיש להימנע מזה משום "והייתם נקיים מה' ומישראל".

איזה פנים יש לזה שהשליח ציבור עומד לפני התיבה ומעמיד לנגד עיניו את הפלאפון, אפי' שכוונתו רק לראות את השעה, איך אפשר להעמיד לנגד עיניו הכלי הזה, (בכלל להתפלל ע"פ שעון אינו מצוה מן המובחר).

בקול קורא של הביד"צ כתוב על כן יש לכבות את הפלפונים מתחילת התפילה ועד סופה, ויש לעיין מדוע תיקנו הבי"ד לכבות את הפלאפון מדוע לא מספיק לעשותו על שקט, ויש לבאר בשני אופנים (1) דיש לחשוש שכשזה על שקט אזי בין גברא לגברא או בין תפילת הלחש לחזרת הש"ץ וכדו' יוציאו מהכיס ויסתכל אם מישהו התקשר, משא"כ כשזה כבוי לגמרי נמנעים לגמרי מנסיון זה. (2) עצם הדבר שיודע במחשבתו שיכול להיות שמישהו מחפש אותו והוא מתעצבן שלא מרימים לו וכדו' יכול לבלבל המחשבות, משא"כ כשזה כבוי לגמרי יכולים להיות רגוע שאפי' אם מישהו מחפש אותי הוא יודע שאני בכלל לא יודע שהוא מחפש אותי ולא יכעס עלי. הנפק"מ בין הטעמים אם משאירים את הפלאפון במטענים וכדו' - לא בתוך הד' אמות שלו, להטעם הראשון מותר, ולהטעם השני יש להימנע.

השתא דאתינא להכי יש לציין שגם בשעת לימוד התורה נכון להימנע מהנ"ל, גם אם מחכים לשיחה דחופה שהותר באופן עראי להחזיק את הפלאפון על רטט, בכל זאת להניחו על השולחן ע"י הגמרא בפרהסיא, זה חילול ה', ובזיון התורה.

ובכלל לדבר דברי חולין בביהמ"ד בפלאפון אינו נכון כדכתבו חברי הבד"ץ שליט"א בקול קורא הנ"ל, ונכון שלא לדבר כלל בפלאפון שיזוזת זולין בביהמ"ד גם שלא בשעות התפילה.

אם אתה סובר שדברים אלו אינם נכונים, והמצב הקיים בסדר טמור, ולא צריכים לצורך צ"צ, ומוודאי לא איהא אברך פ"ע, אזי תקיים את הפסוק "צדק צדק תרדוף" ותקרא את הד"ץ הזה לקראים קראים וינאזד לך הזכות הנ"ל